

[Arbejdsministeren]

Så er det yderligere aftalt, at inden regeringen fremsætter sit forslag, bliver det forhandlet med arbejdsmarkedets parter. Jamen så vil det da også være forkert af mig at gå ind i en diskussion om indholdet af dette lovforslag, som jeg nu har fortalt kommer lidt senere i denne samling, her i salen i dag, hvor vi ekspederer to andre lovforslag. Men jeg kan gentage, at vi kommer med et lovforslag. Når jeg har haft lejlighed til at forhandle med arbejdsmarkedets parter, kommer vi med et lovforslag, hvori vi lægger op til den store revision. Lovforslaget skal færdigbehandles i indeværende samling, således at vi har en ny lovgivning på dette område i – håber jeg – bred enighed inden sommerferien.

Så skal jeg for så vidt angår hr. Jørgen Estrups spørgsmål om dispensationsmulighederne og en udvidelse af dem sige, at når jeg ikke svarede på det, var det, fordi jeg var sikker på, at hr. Jørgen Estrup nok skulle stille spørgsmålet i udvalget, og jeg ville egentlig godt have lejlighed til at tænke over svaret, inden jeg svarer. Der er nemlig nogle ting, der taler for, og nogle ting, der taler imod. Jeg forstår, at hr. Jørgen Estrup går ind for 26-ugers-reglen. Så er det jo rigtigt, som hr. Kaj Poulsen sagde, at det i givet fald vil være et brud på den. Det er nok heller ikke det eneste, der i givet fald skal ændres, og det er det, jeg skal have checket lidt.

Det er måske også et spørgsmål om, i hvilken periode man kan få uddannelsesyndelse, for ellers kunne jeg nemt forestille mig, at nogle af dem, der afslutter deres uddannelse, men ikke får arbejde og derfor får reducerede dagpenge her i 1988, er omfattet af denne lovgivning og vil få tilbudt et ekstraordinært arbejdstilbud. Det kan altså være, hr. Jørgen Estrups problem er løst, men det skal vi også have analyseret lidt mere. Hvis det ikke er løst og det kræver en særegel, er det måske en lille smule bekymrende at gøre det med tilbagevirkende kraft i forhold til dem, der har valgt noget andet. De, der måske gerne ville have taget den uddannelse, som den pågældende person, der måske kunne komme ind under en ny dispensation, tog, men som undlod at gøre det, fordi de kendte reglerne, får så efterfølgende at vide, at det kunne de godt have gjort alligevel.

Der kan blive andre uretfærdigheder, og det er grunden til, at jeg helst ikke i dag vil sige hverken ja eller nej til hr. Jørgen Estrups for-

slag. Men jeg forestiller mig, at der kommer et skriftligt spørgsmål om det, og så vil vi analysere det og se, om vi kan finde ud af noget.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kan forstå på arbejdsministeren, at noget af sløret for, hvad det er, der er på bedding, godt måtte blive revet bort, men hele sløret måtte ikke. Man måtte endelig ikke blotlægge det alt sammen.

Det, ministeren ridser op, er, at vedrørende arbejdstilbudsordningen er man blevet enige om, at den skal revideres, at man skal forbedre mulighederne for genoptræning, at man skal forbedre vejledningsmulighederne osv. Det er jo alt sammen noget, som der står et samlet Folketings bag, så det er der ikke noget problem i.

Min erfaring i politik er, at når man ikke er inde i varmen, kan man i hvert fald få indflydelse ved at prøve at forebygge, og det er det, jeg er i færd med og har været i færd med under hele debatten her. Når ministeren ikke ville løfte sløret for, hvad der videre skal ske på arbejdstilbudsområdet, og den socialdemokratiske ordfører også har, skal vi sige svævet lidt, hører jeg et eller andet sted, at der er usikkerhed om, at der bliver tale om yderligere arbejdstilbud. Det kan jeg ikke helt forstå, for i tidligere debatter har Socialdemokratiet altid holdt fast ved, at det, de ville – og det er også det, de er gået ud og har sagt i pressen og til alle langtidsledige – var, at der skulle være mulighed for at få yderligere arbejdstilbud.

Vi ved, at Det Radikale Venstre arbejder med et forslag, hvor dette er med inde, og vi ved, at Socialistisk Folkeparti har været klar på disse ting hele tiden. Jeg går derfor ud fra, at der stadig væk er et flertal for, at der bliver tale om yderligere arbejdstilbud, og så kan jeg ikke forstå, at ministeren ikke tør stå frem her og sige: Jamen nogle af de ting, der nu skal forhandles videre, er bl.a. det, i stedet for at vi ustandselig skal hoppe op og ned her for at prøve at få en lille smule mere frem om det. Men det får jeg sikkert ikke, og nu er min tid også udløbet. Jeg skal bare sige, at jeg gjorde mit yderste for at få noget frem, og jeg skal gøre mit yderste for at holde fast ved, at det bliver realiteten.